

Η εορτή του Αγίου Λαζάρου στο Διαβατό Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο του Λαζάρου 20 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Αγίου Ελευθερίου Διαβατού. Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον εορτάζοντα εφημέριο της Ενορίας π. Λάζαρο Μουρατίδη.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐάν πιστεύῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;»

Ἐνώπιον τοῦ τάφου τοῦ τετραημέ--ρου νεκροῦ φίλου του βρίσκεται σήμερα ὁ Χριστός. Καί μαζί του οἱ ἀδελφές τοῦ Λαζάρου καί τό πλῆ-θος κόσμου, πού ἀκολούθησε τόν Χρι-στό γιά νά δεῖ τί θά κάνει.

Ὅλοι πίστευαν καί περίμε-ναν ὅτι ὁ Χριστός θά ἐρχόταν, πρὶν ἀπό τέσσερις ἡμέρες, ὅταν τόν εἶχαν εἰ-δοποιήσει ὅτι ὁ Λάζα-ρος ἦταν ἄρρωστος. Πίστευαν ὅτι θά προλά-βαι-νε νά τόν θεραπεύσει, ὥστε νά μὴν πεθάνει.

Ὅμως ὁ προγραμματισμός τῶν ἀν-θρώπων δέν ἔχει σχέση μέ τό σχέ-διο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός φθά-νει ἀργά, ὄχι ἀπό ἀδιαφορία γιά τόν φίλο του, ὄχι ἀπό σκληρότητα πρὸς τίς ἀδελφές του, πού δοκι-μά-σθηκαν ἀπό τὴν ἀπώλεια τοῦ Λαζάρου, ἀλλὰ γιατί κρίνει πῶς μέ τόν τρόπο αὐτό θά δώσει μία μο-να-δική ἐλπίδα καί προο-πτι-κή στους ἀνθρώπους. Γιατί ἡ ἀνά-στα-ση τοῦ Λαζάρου, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπό τὴ δική του ἀνάσταση, θά δεί-ξει στους ἀνθρώπους, ὅτι ὁ Χρι-στός δέν νικᾷ τόν θάνατο μόνο γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλὰ τόν νικᾷ γιά κάθε ἄνθρωπο. Γιατί κάθε ἄν-θρω-πος πού πιστεύει στὸν Θεό ἔχει τὴ δυνατότητα νά ζήσει τὴν ἀνάστα-ση

πού ο Χριστός χαρίζει σήμερα στον Λάζαρο.

Καί αυτό ακριβῶς τονίζει μέ τήν ἀπάντησή του στήν ἀδελφή τοῦ Λαζάρου, τή Μάρθα, ἡ ὁποία ἀντι-δρᾷ στήν προσταγή τοῦ Χριστοῦ νά ἀνοίξουν τόν τάφο τοῦ ἀδελ-φοῦ της, λέγοντας. «Κύριε, ἔχει τέσ-σερις ἡμέρες πού εἶναι ἤδη νε-κρός, πῶς θά ἀνοίξουμε τόν τά-φο;»

«Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐάν πιστεύης ὄψῃ τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ;». Δέν σοῦ εἶπα, τῆς λέγει ὁ Χριστός, ὅτι, ἐάν πι-στεύ-εις, θά δεῖς τή δόξα τοῦ Θεοῦ;

Ὅπως πρίν ἀπό ὅλα τά ἄλλα θαύ-ματα, ἔτσι καί τώρα ὁ Χριστός ζη-τᾷ τήν ἐπιβεβαίωση τῆς πίστε-ως. Καί ἐπειδή δέν ἀπευθύνεται σέ ἕνα τυχαῖο πρόσωπο, πού τόν πλη-σία-σε μόνο γιά νά ζητήσῃ τή βοήθειά του, ἀλλά στή Μάρθα, τήν ἀδελφή τοῦ φίλου του Λαζάρου, πού τόν γνώ-ρι-ζε καλά, πού τόν εἶχε φιλο-ξε-νήσει ἐπανειλημμένα στό σπίτι τους καί τόν εἶχε ἀκούσει πολλές φορές νά ὁμιλεῖ καί νά διδάσκει, γι' αὐτό καί ἡ ἀπάντησή του εἶναι πιά ἐπιτακτική. «Δέν σοῦ εἶπα ὅτι, ἐάν πιστεύεις, θά δεῖς τή δόξα τοῦ Θεοῦ;»

Δόξα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ τετραημέρου Λαζάρου, γιατί ἀποτελεῖ

ἀπόδειξη ὅτι ὁ Θεός εἶ-ναι ὁ κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θα-νάτου. Εἶναι ὁ δημιουργός καί κύ-ριος τοῦ ἀνθρώπου, καί στά χέ-ρια του βρίσκεται ἡ ζωή του, πού μπο-ρεῖ νά τήν δίδει ἀκόμη καί ἐάν τήν ἔχει πάρει.

Δόξα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀνάσταση, ἀλλά μποροῦν νά τήν δοῦν μόνο ὅσοι διαθέτουν πίστη, γιατί οἱ ὑπό---λοιποὶ ἀδυνατοῦν καί προφα-σί-ζονται δικαιολογίες καί ποικίλες ἐρμηνεῖες γιά τό θαῦμα, χωρίς νά μποροῦν νά πεισθοῦν καί νά πεί-σουν. Ὅσοι δέν διαθέτουν πίστη, δέν μπο-ροῦν νά κατανοήσουν τή δύ--να--μη τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι χάνουν τήν εὐκαιρία νά δοῦν καί κοινω-νή--σουν τῆς δόξης του.

Ὁ Χριστός ὅμως δέν ἀπευθύνεται σήμερα μόνο στή Μάρθα. Ἀπευθύ-νε-ται καί σέ ὅλους ἐμᾶς, πού δέν εἴμαστε ξένοι καί ἄγνωστοι μέ τόν Χριστό. Σέ ὅλους ἐμᾶς πού εἴμα-στε μέλη τῆς Ἐκκλησίας του, μέλη τοῦ σώματός του. Σέ ὅλους ἐμᾶς πού ἔχουμε βαπτισθεῖ στό ὄνομά του, πού ἔχουμε διδαχθεῖ τόν λόγο του, πού μετέχουμε στά ἱερά μυ-στή-ρια τῆς Ἐκκλησίας του, καί ὅμως συνεχίζουμε νά ἀμφι-βάλ-λου--με. Συνεχίζουμε νά ἔχουμε τή δική μας ἄποψη ἔναντι τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, καί στή συνέχεια δια-μαρτυ-ρό-μαστε, γιατί δέν μποροῦ-με νά δοῦμε θαύματα στή ζωή μας.

Ἄν ὅμως ἐξετάσει ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς τή ζωή του καί τήν καθημε-ρι--νό-τη-τά του, θά διαπιστώσει ὅτι δέν εἶ-ναι λίγες οἱ φορές πού ἐνῶ ξέ--ρουμε τί ζητᾶ ὁ Θεός ἀπό ἐμᾶς, ἐμεῖς ἔχουμε τίς ἀμφιβολίες μας καί τίς ἀντιρρήσεις μας. Ἐχουμε ἄλλη ἄποψη, διαφορετική ἀπό τόν λόγο του καί τίς ἐντολές του, καί θέ-λουμε πολλές

φορές νά τήν ἐπιβάλλουμε. Ἐτσι κάνουμε τό δικό μας θέλημα, ἀντί νά κάνουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ὕστερα ἀποροῦμε γιατί δέν βλέπουμε, λέμε, θαύματα, γιατί δέν ἀλλάζει ὁ ἐσωτερικός μας κόσμος, γιατί δέν ἀλλάζει ὁ κόσμος γύρω μας.

Ἄς μὴν ψάχνουμε ὅμως νά βροῦμε ἄλλοῦ τήν αἰ-τία. Ἄς τήν ἀναζητήσουμε στήν ἔλλειψη τῆς πίστεώς μας. Ἄς ἀκού-σουμε τή φωνή τοῦ Χριστοῦ πού ἀπευθύνεται καί σέ μᾶς σήμε-ρα καί μᾶς λέγει: «οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐάν πιστεύσης ὅψῃ τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ;» Δέν σοῦ εἶπα ὅτι πι-στεύ-σεις, θά δεῖς τή δόξα τοῦ Θεοῦ; Καί ἄς ἀνταπο-κριθοῦ-με σέ αὐτό τό κάλεσμα τῆς πίστεως, χωρίς νά παρα-μέ-νουμε στά λόγια, ἀλλά ἐπιβεβαιώ-νοντας τήν πίστη μας μέ τίς πράξεις μας, ἐπι-βεβαι-ώ-νοντάς την μέ τήν ὑπακοή μας στόν λόγο καί στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά δοῦμε τή δόξα τοῦ Θεοῦ πού ἀπο-καλύπτεται μέσα ἀπό τά θαύματά του καί κυρίως μέσα ἀπό τήν προ-σωπική μας σωτηρία καί τήν προ-σω-πική μας ἀνάσταση.

